

DoDo u potrazi za snom

(ili priča o konzumerizmu)

A stylized, hand-drawn illustration of a character's head. The character has a large, light beige face with a simple, rounded shape. They are wearing a red hat with a white triangular detail on the side. Large, square, grey-rimmed glasses are drawn over the face, with small grey dots for pupils. The background is white with faint, light grey lines.

DoDo u potrazi za snom

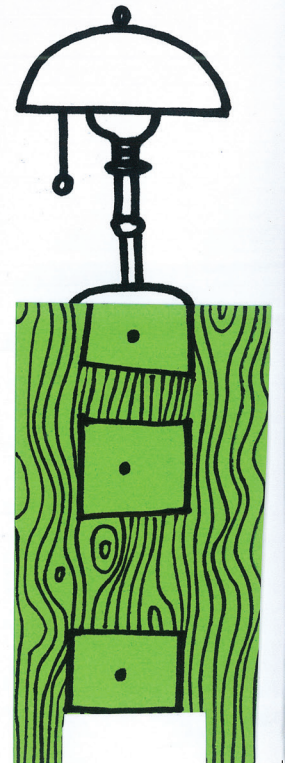
(ili priča o konzumerizmu)

Napisala: Tanja Majer-Bokšić
Ilustrirala: Maja Rubinić

INSTITUCIJA OMBUDSMANA ZA
ZAŠTITU POTROŠAČA U BiH

Mostar, 2017.

DoDo se probudio jedno jutro vidno uznemiren. Sanjao je, naime, grozan san. Sanjao je da mu nedostaje nešto neophodno za život, ali nikako se nije mogao sjetiti što bi to bilo. Ako bi se prisjetio, onda bi to mogao nabaviti i biti miran i sretan.

Osjećao je da je zaboravio nešto vrlo značajno i bitno. Pokušavajući sjetiti se sna, probao je dokučiti bez čega on to ne može živjeti.

PRIČA 1.

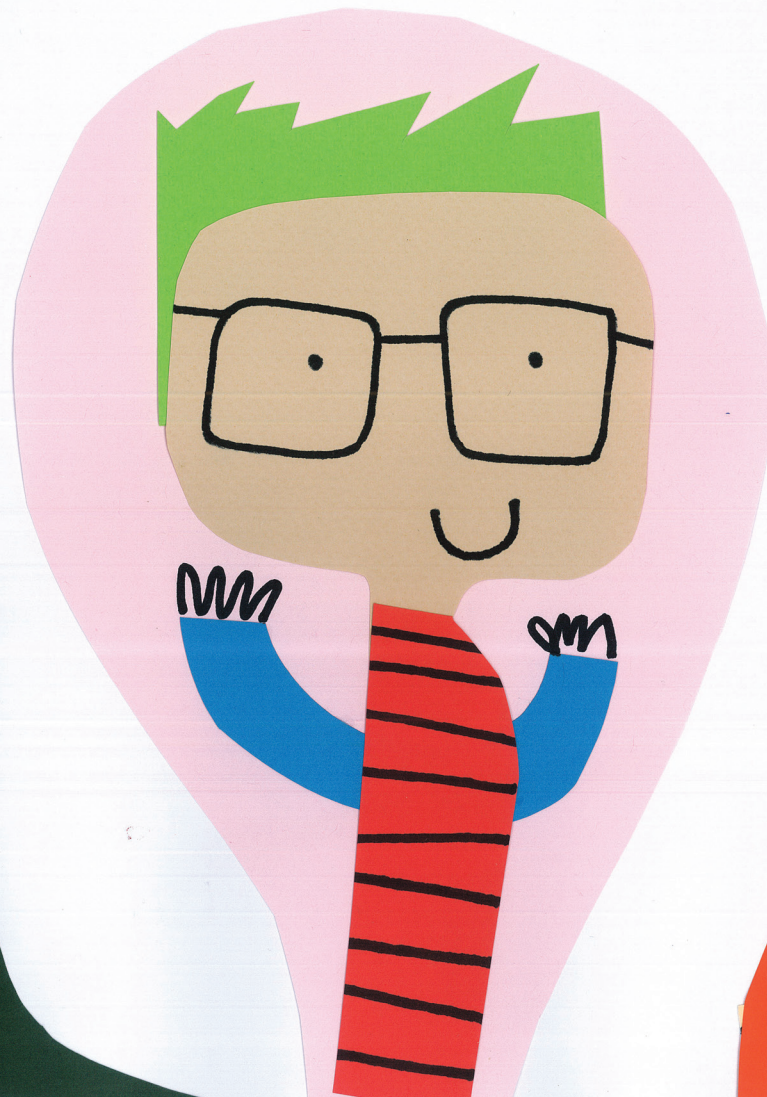
S tim mislima i
na putu do škole
DoDo prolazi
kraj ogromnog,
novootvorenog
prodajnog centra i to
ga podsjeti na sliku
iz sinoćnjeg sna:

Bio je u velikoj trgovini, a oko njega su kao zombiji hodali ljudi od kojih su neki bili kupci, a drugi prodavači. On je došao po nešto što bi ga učinilo sretnim i ispunjenim, nešto što bi ga nahranilo, napilo, obuklo i zaokupilo. Znao je točno što traži. Odjednom, svi ljudi su kao sumanuti počeli grabiti stvari sa polica, dok su sa zvučnika i monitora odzvanjale akcije i popusti. **DoDo** je zaslijepljen svijetlećim porukama teturao okolo misleći da mora imati još ovo i ono, i tako je hodao i trpao u svoja kolica sve više i više artikala, otimao ih drugoj djeci i slagao na hrpu te na kraju više nije mogao ni gurati kolica, koliko su bila teška. Noge su mu otežale, on se iscrpio i tako gladan i žedan zadnjim atomima snage je pošao prema kasama, kad tamo – nepregledni redovi!

— Da, zaista, kad bolje promislim, sve što mi treba za život može se kupiti u supermarketu – promrmlja **DoDo** i nastavi svoj put u školu.

— Kraj —

PRIČA 2.

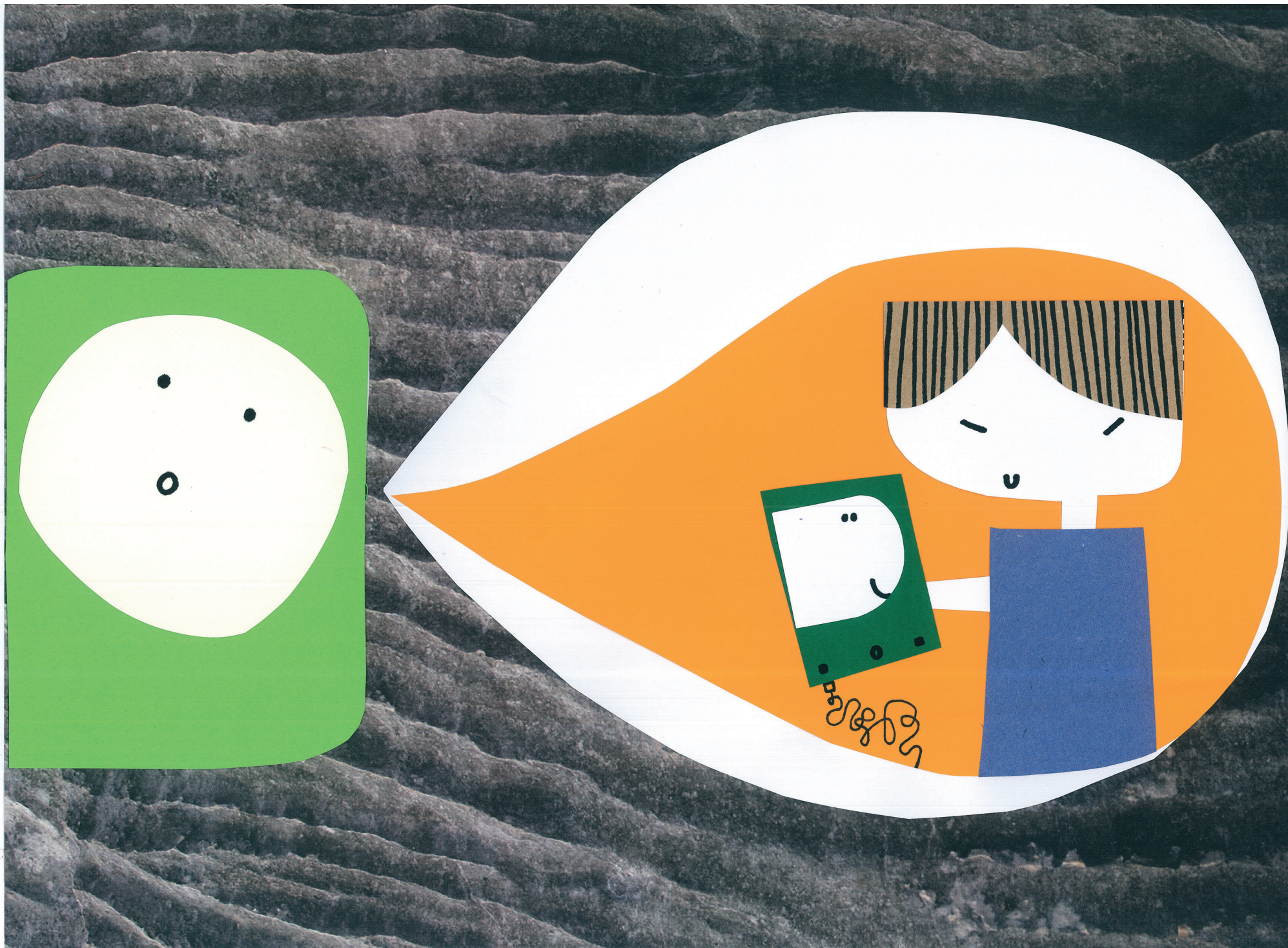

DoDo je u školi, a njegov kolega iz klupe KoKi pokazuje mu novi qPod, koji navodno posjeduje samo nekoliko djece u gradu, a u cijeloj državi samo ih je 10. Morao se naručiti prije godinu dana i liste čekanja su duge. Tada se **DoDo** prisjeti što je sanjao.

Sanjao je da mu je rođendan (koji se stvarno bliži) i da je napokon dobio dugo traženi, novi qPod. Bio je jako ushićen i skakao je po sobi od oduševljenja. Najednom, kao u daljini, čuo se tihi, prigušeni jecaj – bio je to njegov stari qPod, koji je već završio u kanti za smeće.

***DoDo** nije mogao vjerovati svojim očima, pa njegov stari qPod plače, što će tek onda raditi ovaj novi model! Kad je malo došao sebi, **DoDo** je skupio hrabrost i upitao ga u čemu je problem i zašto plače?*

Tada je stari qPod započeo svoju priču koje se **DoDo** cijelo jutro pokušavao sjetiti – rekao mu je kako je strašno nesretan i da sad shvaća koliko je umišljen bio. Nedostaje mu mjesto u dalekoj Aziji u kojem je napravljen, nedostaje mu i njegov mali stvoritelj Chang Li koji je brižljivo zavarao sve njegove dijelove i na njemu radio od jutra do mraka. Chang Li, umjesto da ide u školu i igra se sa svojim vršnjacima, mora raditi da bi prehranio sebe, svoju majku, braću i sestre. On, naime, radi u tvornici qPodova jer jedino tako može dobiti bijednu plaćicu koju šalje kući. Sve što ima je taj posao i kako mu je bilo dosadno, počeo je pričati sa svojim qPodovima. Jedan dan »stari« qPod mu je odgovorio i tako su se sprijateljili. Chang Li je posebno dugo radio na njemu, instalirao najsavršenije programe i doveo ga do savršenstva te serije, ali došlo je vrijeme kad je qPod, vrhunac tehnologije u tom trenutku, trebao otići na europsko tržište. Chang Li se nije mogao odvojiti od prijatelja i htio ga je sakriti i prokrijumčariti u svoju sobicu. Međutim, qPod mu je otresito odbrusio:

— Ti misliš da sam ja stvoren za tebe, ta ne smiješ me ni dirati bez rukavica! Ja sam vrhunac tehnoloških dostignuća, čeka me bogati napuhanko ili nadobudni učo (geek), a ne neki sirotanović iz trećih zemalja svijeta.

— Odakle ti uopće ideja da bih ja mogao biti tvoj?! S tim riječima su se rastali, Chang Li ga je upakirao u njegovu kutiju i qPod je brodom stigao u veliki, bijeli grad. Još se sjeća kad je prvi put ugledao **DoDu** i njegovo sretno lice kada ga je otpakirao. Bio je po njegovim rukama svaki dan, ispočetka ga je malo tko smio dirati osim njega. Onda je prvi put pao, to je dobro prošlo, samo sa malom ogrebotinom, pa drugi put, tu je već napuklo staklo (i to mi je svemirsko staklo!) i onda najgora moguća vijest: update softwera traži njegovu novu verziju!! Ali, to se nikad neće dogoditi, **DoDo** njega ipak previše voli.

Međutim, eto, tek godinu dana nakon prvog susreta, stari q-Pod je završio u smeću, čak ne ni u recikliranom otpadu gdje bi imao šansu za ponovnu reinkarnaciju kao najnoviji model qPoda.

*Nažalost, **DoDo** je jednim uhom slušao ispovjed starog qPoda, dok mu je pogled tražio najnoviji model. Nije mogao dočekati da se napuni, da ga upali, odjuri u školu i pokaže ga svima.*

*S tom mišlju se **DoDo** probudi.*

— Da, to mi treba, to mi je neophodno za život! – pomisli **DoDo**.

— To je znak da ne smijem prestati nagovarati roditelje da mi ga kupe. Ali, stani malo, to sam mislio i prošle godine pa me je brzo prošla volja za igranjem sa starim qPodom. U tom trenutku sjeti se tužnog lica Chang Lija dok je pakirao bezbrojne qPodove.

— Tko stvarno izrađuje ove uređaje i gdje oni završavaju kad ih ja odbacim?

Gledajući KoKija kako se hvališe i šepuri razredom, shvatio je da mu ne treba novi qPod i ovaj koji sad ima je odličan i ... nekako ga voli. Sad dolazi lijepo vrijeme, on i KoKi se odavno nisu loptali ili išli na selo kod Kokijevih, a tamo ima jedna šuma i potok i on kaže da je vidio srnu – mada ne vjerujem – ali nikad se ne zna.

Načuo je i mamu kako tiho priča s tatom o tome kako će platiti studij sestri u velikom gradu, sigurno im i taj novac može pomoći.

DoDo se sjetio što mu je u snu nedostajalo da bi bio sretan. Želio se više igrati sa prijateljima, ići u prirodu, igrati se u potoku ili plivati u moru, posmatrati životinje, družiti se sa djevojčicom iz razreda. Sada je znao da mu ne treba novi qPod da bi bio sretan, jer i taj novi, dogodne će biti stari.

Zapravo, **DoDo** već JESTE sretan i ništa mu ne fali. Sve što mu je potrebno već ima, a on samo treba odlučiti kako iskoristiti vrijeme koje ima na raspolaganju.

— Kraj —

DoDo u potrazi za snom

(ili priča o konzumerizmu)

Napisala: Tanja Majer-Bokšić

Ilustrirala: Maja Rubinić

Nakladnik: Institucija ombudsmana
za zaštitu potrošača u BiH, Mostar

Za nakladnika: Dragan Doko

Urednik: Ivan Vukoja

Grafički prijelom: Josip Blažević

Tisak: Intergrafika, Mostar

INSTITUCIJA OMBUDSMANA ZA
ZAŠTITU POTROŠAČA U BiH

www.ozp.gov.ba